TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2008. gada 11. decembrī *

Lieta C-52/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Marknadsdomstolen* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 2. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 6. februārī, tiesvedībā

Kanal 5 Ltd,

TV 4 AB

pret

Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå* (*STIM*) *upa.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

* Tiesvedības valoda — zviedru.

ģenerāladvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],
sekretāre K. Strēmholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 12. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Kanal 5 Ltd* un *TV 4 AB* vārdā — K. Veters [*C. Wetter*] un un P. Karlsons [*P. Karlsson*], *advokater*, kuriem palīdz M. Johansons [*M. Johansson*], *jur. kand.*,

— *Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå* (*STIM*) *upa* vārdā — A. Kalisendorfs [*A. Calissendorff*], L. Johansons [*L. Johansson*], E. Arbrands [*E. Arbrandt*], pēc tam K. Sederlunda [*K. Cederlund*] un M. Jonsons [*M. Jonson*], *advokater*,

— Polijas valdības vārdā — E. Osņecka-Tamecka [*E. Ośniecka-Tamecka*], pārstāve,

— Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes vārdā — T. Harisa [*T. Harris*], pārstāve, kurai palīdz M. Greja [*M. Gray*], *barrister*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — F. Arbols [*F. Arbault*], pārstāvis, kam palīdz U. Ēbergs [*U. Öberg*], advokāts,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2008. gada 11. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt EKL 82. pantu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedības ietvaros starp *Kanal 5 Ltd* (turpmāk tekstā — "*Kanal 5*") un *TV 4 AB* (turpmāk tekstā — "*TV 4*") pret *Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå* (*STIM*) *upa* (Zviedrijas Mūzikas autortiesību kolektīvās pārvaldes organizācija, turpmāk tekstā — "*STIM*") par atlīdzības modeli, ko tā piemēro par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, izmantošanu televīzijas pārraidēs.

Atbilstošās tiesību normas

3 Zviedrijas tiesībās autortiesību aizsardzība tiek reglamentēta ar Likumu 1960:729 par autortiesībām uz literārajiem un mākslas darbiem (*lagen* (*1960:729*) *om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk*).

4 Atbilstoši šī likuma 42.a un 42.e pantam televīzijas kanāli, kas izmanto ar autortiesībām aizsargātos darbus, var vienoties ar autortiesību pārvaldības organizāciju par licences saņemšanu, lai saņemtu vispārējas tiesības šos darbus izmantot pārraidēs.

5 Konkurences likuma 1993:20 (*konkurrenslagen* (*1993:20*), turpmāk tekstā — "*KL*") 23. pantā ir paredzēts šādi:

"*Konkurrensverket* [(Zviedrijas Konkurences padome)] var pieprasīt, lai uzņēmums izbeidz šī likuma 6.–19. pantā aizliegtās darbības vai EKL 81. un 82. panta pārkāpumu.

Ja *Konkurrensverket* nolemj šādu pasākumu nepieprasīt, tad ikviens uzņēmums, kas cietis no šī pārkāpuma, var vērsties *Marknadsdomstolen* [Augstākajā komerctiesā] [..]."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

6 *Kanal 5* un *TV 4* ir privātas televīzijas sabiedrības.

7 *STIM* ir organizācija, kam Zviedrijā pieder faktiskais tirgus monopols ar autortiesībām aizsargātu muzikālo darbu piedāvāšanai izmantošanai televīzijas pārraidēs.

8 *STIM* biedri ir muzikālo darbu autori un ierakstu izdevniecības.

9 Tie ar šo organizāciju slēdz pievienošanās līgumu, ar kuru nodod tai tiesības uz atlīdzību par savu darbu publisku izpildīšanu un atskaņošanu (atskaņošanas tiesības), kā arī par to ierakstīšanu un pavairošanu (mehāniskās tiesības).

10 Attiecībā uz atskaņošanas tiesībām *STIM* piemēro *Kanal 5* un *TV 4* atlīdzības maksājumu, kurš atbilst noteiktai to ieņēmumu daļai no plašai auditorijai paredzētu raidījumu pārraides, vai, pakārtoti, no reklāmas un/vai abonēšanas maksas ienākumiem.

11 Šī daļa varē atbilstoši pārraidītās mūzikas apjomam.

12 Tomēr sabiedriskās televīzijas kanāls *Sveriges Television* (turpmāk tekstā — "*SVT*") maksā *STIM* atlīdzību, kuras apmērs ir noteikts jau iepriekš.

13 2004. gada oktobrī atbilstoši *KL* 23. panta pirmajai daļai *Kanal 5* un *TV 4* *Konkurrensverket* iesniedza sūdzību, kurā tie apgalvoja, ka *STIM* ļaunprātīgi izmantojot savu dominējošo stāvokli.

14 Ar 2005. gada 28. aprīļa lēmumu *Konkurrensverket* šo sūdzību noraidīja, norādot, ka nav pietiekami daudz pierādījumu, lai uzsāktu izmeklēšanu.

15 *Kanal 5* un *TV 4* atbilstoši *KL* 23. panta otrajai daļai cēla prasību pret *STIM* iesniedzējtiesā.

16 Šādā kontekstā *Marknadsdomstolen* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai EKL 82. pants ir jāinterpretē tādā veidā, ka par dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu ir uzskatāma prakse, kad mūzikas autortiesību pārvaldības organizācija, kam dalībvalstī ir faktisks monopolstāvoklis, komerctelevīzijas kanāliem, lai tie

varētu iegūt tiesības plašai sabiedrībai paredzētās televīzijas pārraidēs izmantot mūziku, piemēro vai uzspiež tādu atlīdzības aprēķina metodi, atbilstoši kurai atlīdzība tiek aprēķināta kā daļa no televīzijas kanālu ieņēmumiem, kas gūti no šādām plašai sabiedrībai paredzētām televīzijas pārraidēm?

2) Vai EKL 82. pants ir jāinterpretē tādā veidā, ka par dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu ir uzskatāma prakse, kad mūzikas autortiesību pārvaldības organizācija, kam dalībvalstī ir faktisks monopolstāvoklis, komerctelevīzijas kanāliem, lai tie varētu iegūt tiesības plašai sabiedrībai paredzētās televīzijas pārraidēs izmantot mūziku, piemēro tādu atlīdzības aprēķina metodi, atbilstoši kurai atlīdzība tiek aprēķināta kā daļa no televīzijas kanālu ieņēmumiem, kas gūti no šādām plašai sabiedrībai paredzētām televīzijas pārraidēm, ja nepastāv acīmredzama saikne starp ieņēmumiem un šīs mūzikas autortiesību pārvaldības organizācijas sniegtajiem pakalpojumiem, proti, piešķirot atļauju atskaņot ar autortiesībām aizsargātu mūziku, kā tas bieži notiek, piemēram, ziņu un sporta pārraidēs, un tad, ja ieņēmumi palielinās, izdarot izmaiņas programmā, ieguldot tehnoloģijās un izstrādājot klientiem pielāgotus risinājumus?

3) Vai atbildi uz pirmo vai otro jautājumu var ietekmēt tas, ka ir iespējams identificēt un aprēķināt gan pārraidītās mūzikas ilgumu, gan skatītāju skaitu?

4) Vai atbildi uz pirmo vai otro jautājumu var ietekmēt tas, ka atlīdzības aprēķina metode (kas ir balstīta uz ieņēmumiem) netiek piemērota vienādi attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniedzējām sabiedrībām?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo, otro un trešo jautājumu

17 Ar pirmajiem trijiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai, pirmkārt, fakts, ka autortiesību pārvaldības organizācija, kam dalībvalstī ir faktisks monopolstāvoklis ar autortiesībām aizsargātu muzikālo darbu piedāvāšanai izmantošanai televīzijas pārraidēs, kā atlīdzību par šo pakalpojumu piemēro atlīdzības modeli, atbilstīgi kam atlīdzību aprēķina atbilstoši televīzijas kanālu, kuri pārraida šos darbus, ienākumiem, kā arī atbilstoši pārraidītās mūzikas apjomam, ir dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, kas aizliegta ar EKL 82. pantu, un, otrkārt, vai šo kvalifikāciju ietekmē tas, ka ar citas metodes palīdzību ir iespējams precīzāk identificēt un aprēķināt minēto darbu izmantošanu, kā arī to auditoriju.

18 Saskaņā ar šī panta pirmo daļu vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir dominējošs stāvoklis kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā, šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta kā nesaderīga ar kopējo tirgu un tiktāl, ciktāl tā var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.

19 Lai pārbaudītu, vai uzņēmumam ir dominējošs stāvoklis EKL 82. panta pirmās daļas izpratnē, īpaša nozīme ir piešķirama konkrētā tirgus noteikšanai un ir jānošķir kopējā tirgus būtiskā daļa, kurā uzņēmums, iespējams, var īstenot ļaunprātīgas darbības, kas rada šķērsli efektīvai konkurencei (skat. 1998. gada 26. novembra spriedumu lietā C-7/97 *Bronner*, *Recueil*, I-7791. lpp., 32. punkts).

20 Attiecībā uz pamata lietā apskatāmo konkrēto tirgu iesniedzējtiesa norāda, ka tas ir tirgus, kurā Zviedrijā var piedāvāt ar autortiesībām aizsargātus muzikālos darbus to pārraidīšanai televīzijā.

21 Šī tiesa arī norāda, ka *STIM* šajā tirgū atrodas faktiskā monopolstāvoklī.

22 No tā izriet, ka *STIM* ir dominējošs stāvoklis pamata prāvā apskatāmajā konkrētajā tirgū (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bronner*, 35. punkts) un ka tiktāl, ciktāl šis dominējošais stāvoklis attiecas uz dalībvalsts teritoriju, tas var būt dominējošs stāvoklis būtiskā kopējā tirgus daļā (šajā sakarā skat. 1998. gada 25. jūnija spriedumu lietā C-203/96 *Chemische Afvalstoffen Dusseldorp* u.c., *Recueil*, I-4075. lpp., 60. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Bronner*, 36. punkts; 2001. gada 17. maija spriedumu lietā C-340/99 *TNT Traco*, *Recueil*, I-4109. lpp., 43. punkts, kā arī 2003. gada 22. maija spriedumu lietā C-462/99 *Connect Austria*, *Recueil*, I-5197. lpp., 79. punkts).

23 Visbeidzot iesniedzējtiesa norāda, ka tirdzniecību starp dalībvalstīm ietekmē tas, ka šajā lietā piemērotais atlīdzības modelis attiecas gan uz valsts, gan ārvalstu komponistu darbiem, ka daļa no *Kanal 5* un *TV 4* reklāmdevējiem atrodas citā ES dalībvalstī, kura nav Zviedrijas Karaliste, un ka *Kanal 5* raida no Lielbritānijas.

24 Šajos apstākļos ir jāpārbauda, vai fakts, ka *STIM* to pašu modeli piemēro *Kanal 5* un *TV 4*, ir dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana EKL 82. panta pirmās daļas izpratnē.

25 Ļaunprātīgas izmantošanas jēdziens ir objektīvs jēdziens, kurš ietver dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma rīcību, kas var ietekmēt struktūru tirgū, kurā tieši attiecīgā uzņēmuma klātbūtnes dēļ konkurence jau ir pavājinājusies, un kas, izmantojot līdzekļus, kuri atšķiras no tiem, kas pastāv normālas preču un pakalpojumu konkurences apstākļos uz uzņēmēju sniegto pakalpojumu pamata, apgrūtina joprojām tirgū esošā konkurences līmeņa saglabāšanu vai konkurences palielināšanos (1979. gada 13. februāra spriedums lietā 85/76 *Hoffmann-La Roche*/Komisija, *Recueil*, 461. lpp., 91. punkts, un 1991. gada 3. jūlija spriedums lietā C-62/86 *AKZO*/Komisija, *Recueil*, I-3359. lpp., 69. punkts).

26 Lai gan dominējošais stāvoklis nevar liegt uzņēmumam, kas tādā atrodas, tiesības aizsargāt savas komerciālās intereses, ja tās ir apdraudētas, un ka tam saprātīgā apmērā jāpiešķir tiesības rīkoties, kā tas uzskata par piemērotu, lai šīs intereses aizsargātu, šāda rīcība nav pieļaujama, ja tās mērķis ir tieši nostiprināt šo dominējošo stāvokli un to ļaunprātīgi izmantot (skat. 1978. gada 14. februāra spriedumu lietā 27/76 *United Brands Company* un *United Brands Continentaal*/Komisija, *Recueil*, 207. lpp., 189. punkts, kā arī 2008. gada 16. septembra spriedumu apvienotajās lietās no C-468/06 līdz C-478/06 *Sot. Lélos kai Sia* u.c., Krājums, I-7139. lpp., 50. punkts).

27 Tādēļ šajā kontekstā ir jāizpēta, vai šajā stāvoklī esošais uzņēmums ir izmantojis no tā izrietošās iespējas iegūt darījumu priekšrocības, kuras nebūtu iespējams iegūt parastos un pietiekami efektīvas konkurences apstākļos (iepriekš minētais spriedums lietā *United Brands Company* un *United Brands Continentaal*/Komisija, 249. punkts).

28 Saskaņā ar Tiesas judikatūru ļaunprātīga izmantošana varētu būt gadījumā, kad tiek piemērotas pārlieku augstas cenas, bez pamatotas saiknes ar sniegtā pakalpojuma saimniecisko vērtību (skat. 1975. gada 13. novembra spriedumu lietā 26/75 *General Motors Continental*/Komisija, *Recueil*, 1367. lpp., 12. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *United Brands Company* un *United Brands Continentaal*/Komisija, 250. punkts).

29 Tādēļ pamata lietā ir jāpārbauda, vai *STIM* pieprasītajai atlīdzībai ir pamatota saikne ar šīs organizācijas sniegtā pakalpojuma — tās pārvaldīto, ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu nodošanas televīzijas sabiedrību, kuras noslēgušas licences līgumus, rīcībā — saimniecisko vērtību.

30 Tiktāl, ciktāl ar šo atlīdzību ir paredzēts maksāt ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu autoriem par viņu darbu pārraidīšanu televīzijā, ir jāņem vērā šo tiesību īpašais raksturs.

31 Šajā kontekstā ir lietderīgi atrast atbilstošu līdzsvaru starp par autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu autoru interesi saņemt atlīdzību par šo darbu pārraidīšanu televīzijā un televīzijas sabiedrību interesi pārraidīt šos darbus ar pamatotiem nosacījumiem.

32 Attiecībā uz atlīdzībām, kuras, pamatojoties uz autortiesībām, saņemtas par ierakstītu muzikālo darbu atskaņošanu diskotēkās, un kuru apmērs tiek aprēķināts pamatojoties uz šis diskotēkas apgrozījumu, Tiesa ir atzinusi, ka šādas atlīdzības ir uzskatāmas par parastu autortiesību izmantošanu un ka tās pašas par sevi nerada ļaunprātīgas izmantošanas gadījumu EKL 82. panta izpratnē (šajā sakarā skat. 1987. gada 9. aprīļa spriedumu lietā 402/85 *Basset*, *Recueil*, 1747. lpp., 15., 16., 18. un 21. punkts).

33 Attiecībā uz līdzīgu atlīdzību iekasēšanas ļaunprātīgo raksturu, kuru apmērs arī atbilst zināmai daļai no diskotēkas apgrozījuma, Tiesa ir atzinusi, ka atlīdzību vispārējo dabu var apstrīdēt atbilstoši EKL 82. pantā paredzētajam aizliegumam tikai tiktāl, cik arī citas aprēķina metodes būtu piemērotas, lai īstenotu autoru, komponistu un mūzikas izdevēju interešu aizsardzības likumīgo mērķi, un tas uzreiz nepaaugstinātu autortiesību līgumu izpildes pārvaldīšanas un ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu izmantošanas pārraudzības izmaksas (skat. 1989. gada 13. jūlija spriedumu lietā 395/87 *Tournier*, *Recueil*, 2521. lpp., 45. punkts).

34 Tādēļ fakts, ka *STIM* piemēro pamata lietā apskatīto atlīdzības modeli, pats par sevi nav ļaunprātīga izmantošana EKL 82. panta izpratnē un principā ir uzskatāms par parastu autortiesību izmantošanu.

35 Iekasēdama atlīdzības par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, pārraidīšanu televīzijā, *STIM* neapšaubāmi īsteno likumīgu mērķi, proti, aizsargā savu biedru intereses attiecībā pret to muzikālo darbu izmantotājiem (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Tournier*, 31. punkts).

36 Turklāt šīs atlīdzības, kas pienākas par muzikālo darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, izmantošanu televīzijas pārraidēs, ir jāanalizē, it īpaši ņemot vērā šīs izmantošanas tirgus vērtību.

37 Šajā sakarā tiktāl, ciktāl šādas atlīdzības tiek aprēķinātas pamatojoties uz televīzijas sabiedrību ienākumiem, tām principā ir pamatota saikne ar *STIM* sniegtā pakalpojuma saimniecisko vērtību.

38 Turklāt autortiesību īpašniekam un tā tiesību pārņēmējiem ir likumīga interese aprēķināt atlīdzību par darba, kurš aizsargāts ar autortiesībām, atskaņošanu, pamatojoties uz faktisko vai prognozējamo atskaņošanas reižu skaitu (šajā sakarā skat. 1980. gada 18. marta spriedumu lietā 62/79 *Coditel* u.c., *Recueil*, 881. lpp., 13. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Tournier*, 12. punkts).

39 *STIM* piemērotajā atlīdzību modelī tiek ņemts vērā faktiski pārraidītais ar autortiesībām aizsargāto darbu daudzums, jo, kā tas izriet arī no iesniedzējtiesas nolēmuma, šīs atlīdzības apmērs svārstās ne tikai atkarībā no televīzijas sabiedrību ienākumiem, bet arī atkarībā no pārraidītās mūzikas apjoma.

40 Katrā ziņā nevar izslēgt, ka zināmos apstākļos šāda atlīdzības modeļa piemērošana var būt stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, it īpaši tad, ja pastāv cita metode, ar kuras palīdzību var precīzāk identificēt un aprēķināt izmantoto darbu daudzumu, kā arī to auditoriju, un ka šī metode ir piemērota, lai īstenotu autoru, komponistu un mūzikas izdevēju interešu aizsardzības likumīgo mērķi, un tā uzreiz nepaaugstina autortiesību līgumu izpildes pārvaldīšanas un ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu izmantošanas pārraudzības izmaksas.

41 Tādēļ uz pirmo, otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka EKL 82. pants ir interpretējams tādējādi, ka autortiesību pārvaldības organizācija, kam ir dominējošs stāvoklis būtiskā kopējā tirgus daļā, šo stāvokli neizmanto ļaunprātīgi, ja tā, iekasēdama atlīdzības par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, pārraidīšanu televīzijā, televīzijas kanāliem piemēro atlīdzības modeli, saskaņā ar kuru šī atlīdzība atbilst daļai šo televīzijas kanālu ienākumu, ar nosacījumu, ka šī daļa ir vai varētu būt vispārīgi proporcionāla faktiski pārraidītajam ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu daudzumam, un tāpat kā kāda cita metode ļauj precīzāk identificēt un aprēķināt šo darbu izmantošanu, kā arī to auditoriju, un tā uzreiz nepaaugstina autortiesību līgumu izpildes pārvaldīšanas un ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu izmantošanas pārraudzības izmaksas.

Par ceturto jautājumu

42 Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana EKL 82. panta izpratnē ir apstāklis, ka autortiesību

pārvaldības organizācija, atlīdzības, kas jāiekasē par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, pārraidīšanu televīzijā, aprēķina atšķirīgi privātām televīzijas sabiedrībām un publiskām televīzijas sabiedrībām.

43 Atbilstīgi šī panta otrās daļas c) punktam, stāvokļa ļaunprātīga izmantošana var būt atšķirīgu nosacījumu piemērošana līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus.

44 Attiecībā uz šādas darbības iespējamību pamata lietā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, pirmkārt, vai, aprēķināmā iekasējamo atlīdzību par muzikālo darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, izmantošanu televīzijas pārraidēm, atšķirīgi *Kanal 5* un *TV 4*, no vienas puses, un *SVT*, no otras puses, *STIM* tām piemēro atšķirīgus nosacījumus par vienādiem pakalpojumiem un, otrkārt, vai tādēļ šīm sabiedrībām tiek radīti nelabvēlīgi konkurences apstākļi.

45 Šīs pārbaudes ietvaros minētajai tiesai it īpaši ir jāņem vērā apstāklis, ka atšķirībā no *Kanal 5* un *TV 4 SVT* nav nedz ienākumu no reklāmas, nedz arī ienākumu no abonēšanas maksas, kā arī tas, ka no *SVT* iekasējamā atlīdzība tiek aprēķināta, neņemot vērā faktiski pārraidīto ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu daudzumu.

46 Turklāt iesniedzējtiesai ir arī jāpārbauda, vai *Kanal 5* un *TV 4* abas vai viena no šīm sabiedrībām ir *SVT* konkurentes tajā pašā tirgū.

47 Visbeidzot, lai noteiktu, vai dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana EKL 82. panta izpratnē ir apstāklis, ka autortiesību pārvaldības organizācija, atlīdzības, kas jāiekasē par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, pārraidīšanu televīzijā, aprēķina atšķirīgi privātām televīzijas sabiedrībām un publiskām televīzijas sabiedrībām, šai tiesai būtu jāpārbauda, vai šāda darbība ir objektīvi attaisnojama (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *United Brands Company* un *United Brands Continentaal*/Komisija, 184. punkts, un lietā *Tournier*, 38. un 46. punkts; 2007. gada 15. marta spriedumu lietā C-95/04 P *British Airways*/Komisija, Krājums, I-2331. lpp., 69. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Sot. Lélos kai Sia* u.c., 39. punkts). Šāds attaisnojums varētu izrietēt no publisko televīzijas sabiedrību uzdevuma un finansējuma veida.

48 Tādēļ uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka EKL 82. pants ir interpretējams tādējādi, ka, atlīdzības, kas jāiekasē par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, pārraidīšanu televīzijā, aprēķinot atšķirīgi privātām televīzijas sabiedrībām un publiskām televīzijas sabiedrībām, autortiesību pārvaldības organizācija ļaunprātīgi izmanto savu dominējošo stāvokli minētā panta izpratnē, jo tā šīm sabiedrībām piemēro atšķirīgus nosacījumus par vienādiem pakalpojumiem un tādējādi tām tiek radīti nelabvēlīgi konkurences apstākļi, ja vien šāda darbība nav objektīvi attaisnojama.

Par tiesāšanās izdevumiem

49 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) EKL 82. pants ir interpretējams tādējādi, ka autortiesību pārvaldības organizācija, kam ir dominējošs stāvoklis būtiskā kopējā tirgus daļā, šo stāvokli neizmanto ļaunprātīgi, ja tā, iekasēdama atlīdzības par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, pārraidīšanu televīzijā, televīzijas kanāliem piemēro atlīdzības modeli, saskaņā ar kuru šī atlīdzība atbilst daļai šo televīzijas kanālu ienākumu, ar nosacījumu, ka šī daļa ir vai varētu būt vispārīgi proporcionāla faktiski pārraidītajam ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu daudzumam, un tāpat kā kāda cita metode ļauj precīzāk identificēt un aprēķināt šo darbu izmantošanu, kā arī to auditoriju, un tā uzreiz nepaaugstina autortiesību līgumu izpildes pārvaldīšanas un ar autortiesībām aizsargāto muzikālo darbu izmantošanas pārraudzības izmaksas;

2) EKL 82. pants ir interpretējams tādējādi, ka, atlīdzības, kas jāiekasē par muzikālu darbu, kuri aizsargāti ar autortiesībām, pārraidīšanu televīzijā, aprēķinot atšķirīgi privātām televīzijas sabiedrībām un publiskām televīzijas sabiedrībām, autortiesību pārvaldības organizācija ļaunprātīgi izmanto savu dominējošo stāvokli minētā panta izpratnē, jo tā šīm sabiedrībām piemēro atšķirīgus nosacījumus par vienādiem pakalpojumiem un tādējādi tām tiek radīti nelabvēlīgi konkurences apstākļi, ja vien šāda darbība nav objektīvi attaisnojama.

[Paraksti]